

مجموعه پوستر

خطبه ها و احادیث مربوط به عاشورا

زبان فارسی، عربی

وصیت نامه امام حسین علیه السلام به برادرشان محمد حنفیه

«بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ»

هذا ما أوصى به الحسين بن علي إلى أخيه محمد بن الحنفية: أن الحسين يشهد أن لا إله إلا الله وحده لا شريك له و أن محمداً عبده و رسوله جاء بالحق من عند الله و أن الجنة حق و النار حق و الساعة آتية لا ريب فيها و أن الله يبعث من قبوره و أن لم يخرج أثراً ولا يطراً ولا مسدلاً ولا ظالماً و أنها خرجت لطالب الاصلاح فلنفع جدي أريد أن أمر بالمعروف و أنهى عن المنكر وأسير بسيرة جدي و أنني على بين أيدي طالب فمن قيامي به بقول الحق فالله أولى بالحق و من رد على هذا أصرحت حتى يهذى الله بيسي وبين القوم وهو خير الحاكمين. وهذه وصيتي إليك يا أخي وما توفيقى الأبالله عليه توكلت واليه أنيب»

مقتل الحسين صفرمه،
ص ١٦١ به شغل از مقتل
خوارزمی، ج ٤ ص ٢٠٨ و
مقتل العوالم، ص ٥٤

به نام خداوند بخشنده مهریان. این وصیت حسین بن علی به برادرش محمد بن حنفیه است. همانا حسین شهادت می دهد به وحدانیت خدا و به رسالت محمد که از طرف خدا به حق آمده و شهادت می دهد که بهشت و جهنم حق است و شکی در برپایی روز قیامت نیست و خداوند همه مردگان را زنده خواهد کرد. خروج من بر یزید برای ایجاد فتنه و فساد یابرای سرگرمی و خودنمایی نیست، بلکه برای اصلاح امور امت جدم رسول خدا است. من تصمیم گرفته ام امر به معروف و نهی از منکر کنم و از سیره و روش جدم و پدرم علی بن ابی طالب پیروی کنم. اگر کسی دعوت به حق را پذیرفت، خداوند سزاوار به قبول آن است. اگر کسی آن را نپذیرفت، صبر خواهم کرد تا خدای متعال میان من و این جماعت داوری کند و او بهترین حکم کنندگان است. این وصیت من است به تو ای برادر، و توفیقی نیست مگر با کمک خدا. توکل بر او می کنم و به سوی او از ایه می نمایم.

الخطيب المذسوبي إلى العباس بن علي

«بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ»

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي شَرَفَ هَذَا (اشاره به بيت الله الحرام) بِقُدُومِ أَبِيهِ، مَنْ كَانَ
بِالْأَمْسِ يَبْتَأِ أَصْبَحَ قِبَلَةً. أَيُّهَا الْكُفَّارُ الْفَجَرُهُ أَتَصْدِونَ طَرِيقَ الْبَيْتِ لَامِمَ
الْبَرَّةِ؟ مَنْ هُوَ أَحْقَبُهُ مِنْ سَائِرِ الْبَرِّيَّهُ؟ وَمَنْ هُوَ أَدْنَى بِهِ؟ وَلَوْلَا حَكْمَ
اللهِ الْجَلِيلِهِ وَأَسْرَارُهُ الْعَلَيْهِ وَأَخْتِبَارُهُ الْبَرِّيَّهُ لَطَارَ الْبَيْتُ إِلَيْهِ قَبْلَ أَنْ
يَمْشِيَ لَدِيهِ قَدْ اسْتَلَمَ النَّاسُ الْحَجَرُ وَالْحَجَرُ يَسْتَلِمُ يَدِيهِ وَلَوْلَمْ تَكُنْ
مَشِيَّهُ مَوْلَايَ مَجْبُولَهُ مِنْ مَشِيَّهِ الرَّحْمَنِ، لَوَقَعَتْ عَلَيْكُمْ كَالسَّقَرِ الْغَضْبَانِ
عَلَى عَصَافِيرِ الطَّيْرَانِ.

أَتُخَوِّنَ قَوْمًا يَلْعَبُ بِالْمَوْتِ فِي الْطُّفُولِيَّهِ فَكَيْفَ كَانَ فِي الرِّجُولِيَّهِ؟ وَلَفَدَيْتُ
بِالْحَامَاتِ لِسَيِّدِ الْبَرِّيَّاتِ دُونَ الْحَيَوانَاتِ.

هَيْهَاتِ فَانْظُرُوا ثُمَّ انْظُرُوا مِنْ شَارِبِ الْخَمْرِ وَمِنْ صَاحِبِ الْحَوْضِ وَ
الْكُوَثِرِ وَمِنْ فِي بَيْتِهِ الْوَحْيِ وَالْقُرْآنِ وَمِنْ فِي بَيْتِهِ الْهَوَاهِ
وَالْدَّنَسَاتِ وَمِنْ فِي بَيْتِهِ التَّطَهِيرِ وَالآيَاتِ.

وَأَنْتُمْ وَقَعْتُمْ فِي الْغَلَطَهُ الَّتِي قَدْ وَقَعْتُ فِيهَا الْقَرِيشُ لَا نَهُمْ أَرْدُوا قَتْلَ
رَسُولِ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَأَنْتُمْ تُرِيدُونَ قَتْلَ إِبْنِ بَنِتِ نَبِيِّكُمْ وَلَا
يُمْكِنُ لَهُمْ مَادَامَ امِيرُ الْمُؤْمِنِينَ (ع) حَيَا وَكَيْفَ يُمْكِنُ لَكُمْ قَتْلَ آبَى عَبْدِ اللهِ
الْحُسَينِ (ع) مَادُمْتُ حَيَا سَلِيلًا؟

تَعَالَوْا أَخْبُرُوكُمْ بِسَبِيلِهِ بَادِرُوا قَتْلِي وَاضْرِبُوا عَنْقِي لِيَحْصُلَ مُرَادُكُمْ لِإِبْلَغِ
اللهِ مِدَارَكُمْ وَبَدَدَا عَمَارَكُمْ وَأَوْلَادَكُمْ وَلَعْنَ اللهِ عَلَيْكُمْ وَعَلَى أَجْدَادِكُمْ.

خطبہ مذکوب پھر حضرت عباس علیہ السلام

سپاس خدای را که بیت الله را با قدم پدرش [پدر امام حسین (ع)] مشرف کرد؛ جایی که دیر و ز بیت بود، [امروز] قبله گردید.

ای ناسیان گناهکار آیا راه بیت را بر امام نیکوکاران می بندید؟ چه کسی سزاوار قریب این بیت است از دیگر موجودات؟ و چه کسی فرزندیکترین به این خانه است؟ و اگر حکمت‌های خداوند بلند مرتبه نبود و اسرار بالا و امتحانات موجودات نبود، همانا بیت به سوی ایشان [حسین (ع)] پر وازمی کرد؛ قبل از اینکه مردم حجر را لمس کنند، حجر دستاخش [حسین (ع)] را استلام می کند و اگر خواست مولای من، خواست خداوند رحمن نبود، هر آینه بر سر شما مافتد بازی شکاری که بر گنجشکان فرود می آید نازل می شد.

آیا قومی را که مرگ را در کودکی به بازی می گرفتند می ترسانید، در حالیکه الان در مردانگی قرار دارند. همه جانم فدای آقا و مولای همه موجودات که بر قریب از حیوانات [هستند].

وای بر شما، بنگرید به کسی که شراب می نوشد [یزید ملعون] و به کسی که صاحب حوض کوثر است؛ و به کسی که در خانه وحی و قرآن است [امام حسین (ع)] و به کسی که در بیتش اسباب لهو و نجاست است [یزید ملعون]؛ و به کسی که در خانه اش نزول آیات و آیه تطهیر است.

شما در غلطی واقع شدید که قریش واقع شدند. چرا که اراده قتل پیامبر (ص) را کردند و شما اراده قتل پسر دختر پیامبر تان را و [این حیله] برای ایشان تا وقتی امیر المؤمنین (ع) زنده بود ممکن نشد. پس چگونه ممکن است کشن ابا عبدالله الحسین (ع) تا وقتی که من زنده ام.

بیایید تا به راه [کشن امام حسین (ع)] آگاهتان کنم؛ پس مبادرت به کشن من کنید، و گردنم را بزنید تا به مقصد تان بر سید. خدا شمارا به مقصد تان نرساند و عمر تان و فرزنداتان را کوتاه کند و لعنت خدا بر شما و پدرانتان [که قصد کشن پیامبر (ص) را داشتند] باد.

خطبہ مذکوب بھی حضرت عیسیٰ علیہ السلام

«بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ»

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي شَرَفَ هَذَا (اشاره به بيت الله الحرام) بِقُدُومِ أَبِيهِ مَنْ كَانَ بِالْأَمْسِ بِيَتًاً أَصْبَحَ قِبْلَةً سپاس خدای را که بیت الله را باقدوم پدرش [پدر امام حسین (ع)] مشرف کرد؛ جایی که دیر وز بیت بود، [امروز] قبله گردید.

أَيُّهَا الْكُفَّارُ الْفَجَرُ أَتَصْدِونَ طَرِيقَ الْبَيْتِ لِإِمَامِ الْبَرَّةِ؟ مَنْ هُوَ أَحَقُّ بِهِ مِنْ سَائِرِ الْبَرَّةِ؟ وَمَنْ هُوَ أَدْنَى بِهِ؟

ای ناسپاسان گناهکار آیا راه بیت را بر امام نیکوکاران می بندید؟ چه کسی سزاوارتر به این بیت است از دیگر موجودات؟ و چه کسی نزدیکترین به این خانه است؟

وَلَوْلَا حِكْمَ اللَّهِ الْجَلِيلِ وَأَسْرَارُهُ الْعَلِيَّهُ وَاحْتِبَارُهُ الْبَرَّةُ لِطَارِ الْبَيْتِ إِلَيْهِ قَبْلَ أَنْ يَمْشِيَ لَدِيهِ قَدِ اسْتَأْتَمَ النَّاسُ الْحَجَرُ وَالْحَجَرُ يَسْتَلِمُ يَدِيهِ

واگر حکمت های خداوند بلند مرتبه نبود و اسرار بالا و امتحانات موجودات نبود، همانا بیت به سوی ایشان [حسین (ع)] پرواز می کرد؛ قبل از اینکه مردم حجر را لمس کنند، حجر دستاشش [حسین (ع)] را استلام می کند

وَلَوْلَمْ تَكُنْ مَشِيَّةً مَوْلَايَ مَجْبُولَةً مِنْ مَشِيَّهِ الرَّحِيمِ، لَوَقَعَتْ عَلَيْكُمْ كَالْسَّقِيرِ الْغَضْبَانِ عَلَى عَصَافِيرِ الطَّيْرِ

واگر خواست مولای من، خواست خداوند رحمن نبود، هر آینه بر سر شما مافند باز شکاری که بیر گنجشکان فرود می آید نازل می شدم.

أَتَخَوَّنَ قَوْمًا يَلْعَبُ بِالْمَوْتِ فِي الطُّفُولِيَّةِ فَكَيْفَ كَانَ فِي الرُّجُولِيَّهِ؟ وَلَفَدَيْتُ بِالْحَامَاتِ لِسَيِّدِ الْبَرَّاتِ دُونَ الْحَيَوانَاتِ

ایا قومی را که مرگ را در کودکی به بازی می گرفتند می ترسانید، در حالیکه الان در مردانگی قرار دارند. همه جان فدای آقا و مولای همه موجودات که بر قرآن از حیوانات [هستند].

هیهات فانظر وا ثم انظر و امّن شاربُ الْخَمْرِ وَمَمَنْ صاحبُ الْحَوْضِ وَالْكَوْثُرِ وَمَمَنْ فِي بَيْتِهِ الْوَحْيِ وَالْقُرْآنِ وَمَمَنْ فِي بَيْتِهِ الْلَّهُوَاتِ وَالْدَّنَسَاتِ وَمَمَنْ فِي بَيْتِهِ التَّطَهِيرِ وَالآيَاتِ

وای بر شما، بنگرید به کسی که شراب می نوشد [یزید ملعون] و به کسی که صاحب حوض کوثر است؛ و به کسی که در خانه وحی و قرآن است [امام حسین (ع)] و به کسی که در بیش اسباب لهو و نجاست است [یزید ملعون]؛ و به کسی که در خانه اش نزول آیات و آیه تطهیر است.

وَأَنْتُمْ وَقَعْتُمْ فِي الْغَلَطَةِ الَّتِي قَدِ وَقَعْتُ فِيهَا الْقَرِيشُ لَأَنَّهُمْ أَرْدُوا قَتْلَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَأَنْتُمْ قُرِيدُونَ قُتِلَ أَبْنَى بَنْتِ نَبِيِّكُمْ وَلَا يُمْكِنُ لَهُمْ مَادَامَ أَمِيرُ الْمُؤْمِنِينَ (ع) حَيَا وَكَيْفَ يُمْكِنُ لَكُمْ قُتَلَ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ الْحُسَينِ (ع) مَادَمْتُ حَيَا سَلِيلاً؟

شما در غلطی واقع شدید که قریش واقع شدند. چرا که اراده قتل پیامبر (ص) را کردند و شما اراده قتل پسر دختر پیامبر تان را و [این حیله] برای ایشان تا وقتی امیر المؤمنین (ع) زنده بود ممکن نشد. پس چگونه ممکن است کشن ابا عبدالله الحسین (ع) تا وقتی که من زنده ام.

تَعَالَوْا أَخْبِرُكُمْ بِسَبِيلِهِ بَادِرُوا قَتْلَى وَأَضْرَبُوا عَنْقَهِ لِيَحْصُلَ مُرَادُكُمْ لِإِبْلَغِ اللَّهِ مَدَارَكُمْ وَبَدَدَا عَمَارَكُمْ وَأَوْلَادَكُمْ وَلَعْنَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَعَلَى أَجْدَادِكُمْ.

بیایید تا به راه [کشن امام حسین (ع)] آگاهتان کنم؛ پس مبادرت به کشن من کنید، و گردنم را بنمید تا به مقصود تان بر سید. خدا شما را به مقصود تان نرساند و عمر تان و فرزنداتان را کوتاه کند و لعنت خدا بر شما و پدرانتان [که قصد کشن پیامبر (ص) را داشتند] باد.

امام حسین علیه السلام در مقابل پیشنهاد ولید چنین فرمود:

«ایها الامیر انا اهل بیت النبوة ومعدن الرساله
ومختلف الملائكة ومحل الرحمة، بنا فتح الله وبنا
یختتم ویزید رجل شارب الخمر وقاتل نفس
المحرمة معلق بالفسق ومثلی لا یبایع لمثله ولكن
نصبح و تصبحون وننظر وتنظرون اینا احق
بالخلافة والبیعة؟»

ای امیر! ما اهل بیت نبوت، پایگاه رسالت و
 محل رفت و آمد فرشتگان و جایگاه رحمتیم.
 خدا به واسطه ما می گشاید و به انجام می
رساند و یزید مردی شرایخوار است که قاتل
نفس محترمه و اهل فسق آشکار است و
فردی مانند من با مثل او ییعت نهی کند اما
صبر می کنیم تا روشن شود کدام یک از ما به
خلافت و ییعت سزاوارتیم.»

امام حسین علیه السلام قبل از حرکت به سوی عراق
در میان جمعی از بنی هاشم فرمود:

«خُطَّ الْمَوْتُ عَلَى وُلدِ آدَمَ
مَخَطَّ الْقَلَادَةِ عَلَى جَيْدِ الْفَتَاهِ
وَمَا أَوْلَهَنِي إِلَى أَسْلَافِي
إِشْتِيَاقَ يَعْقُوبَ إِلَى يُوسُفَ.»

مرگ گردنگیر فرزندان آدم است؛ همچون
گردبند بر گردن دختر جوان، و من مشتاق
دیدن گذشتگانم هستم، مانند اشتیاقی
که یعقوب به دیدن یوسف داشت.

بحار الانوار، ج ۴۴، ص ۳۶۶، مقتل الحسين، مقرم، ص ۱۹۳

امام حسین علیه السلام در روز
عاشورا به سپاه کوفه فرمود:

فَقَدْ مُلِئَتْ بُطُونُكُمْ مِنَ
الْحَرَامِ وَ طُبَعَ عَلَيْ
قُلُوبِكُمْ

شکمهايتان از حرام پر شده و بر
قلبهايتان مهر خورده است.

بحار الأنوار، ج ۴۵، ص ۸

لعن اللّه أمّة خذلتك و

تركك نصرتك و

معونتك

خداوند لعنت كند امتی را

كه تو را خوار کرد و

نصرت و ياریت نکرد.

زيارت عاشوراء

TVShia.com

المُعْتَدِلُونَ

قُلْ إِنَّمَا الْأَنْوَارُ مِنْ نَارٍ
يُزِيدُ بِرَاعِيَةً مِثْلَ يَزِيدَ
إِذْ بُلْيَتِ الْأَمْمَةُ
عَلَىٰ أَعْيُنِ الْمُجْرِمِينَ

زمانی که امت اسلامی گرفتار
زماداری مثل یزید شود، باید با
اسلام خدا حافظی کرد

اللهوف، ص ۲۴

امام حسین (علیه السلام) تضمیم گرفت (از مکه) رهسپار عراق شود، پر خاست و خطبه ای به این مضمون ایراد فرموده:

الْحَمْدُ لِلّٰهِ مَا شاءَ اللّٰهُ، وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللّٰهِ، وَصَلَّى اللّٰهُ عَلٰى رَسُولِهِ، نُخَطَّ الْمَوْتُ عَلٰى
وَلْدِ آدَمَ مَخْطَطَ الْقَلَادَةِ عَلٰى جَيْدِ الْفَتَاهِ، وَمَا أُولَئِنِي إِلٰى أَسْلَافِي اشْتِيَاقٍ يَعْقُوبَ
إِلٰى يُوسُفَ، وَخُيُّرٍ لِّي مَصْرَاعٌ أَنَا لَا قِيهِ. كَأَنِّي بِأَوْصَالِي تَقْطَعُهَا عَسْلَانُ الْفَلَوَاتِ
بَيْنَ النَّوَاوِيسِ وَكَرْبَلَاءَ فَيَمْلَأَنَّ مِنِّي أَكْرَاشًا جَوْفًا وَأَجْرَبَهُ سَغْبًا، لَا مَحِيصَ عَنْ
يَوْمِ خُطَّ بِالْقَلْمَ، رَضِيَ اللّٰهُ رِضَا نَاسًا أَهْلَ الْبَيْتِ، نَصْبِرُ عَلٰى بَلَائِهِ وَمُؤْفِنَا أَجْرَ
الصَّابِرِينَ. لَنَّ تَشُدَّ عَنْ رَسُولِ اللّٰهِ (صَلَّى اللّٰهُ عَلٰيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ) لَحْمَتُهُ، وَهِيَ مَجْمُوعَةُ لَهُ
فِي حَظِيرَةِ الْقُدْسِ، تَقْرَبُهُمْ عَيْنُهُ وَيُنْجِزُهُمْ وَعْدُهُ. مَنْ كَانَ بِاَذْلَالِ فِينَا مُهْجَتَهُ، وَ
مُوَطِّنًا عَلٰى لِقاءِ اللّٰهِ نَفْسَهُ فَلَيَرْجِعْ حَلْ مَعَنَا فَانِّي رَاحِلٌ مُضْبِحًا أَنْ شَاءَ اللّٰهُ تَعَالٰى

حمد و سپاس از آن خداست، آنچه او بخواهد [همان شود]، و هیچ توان و قویی جز به کمک او نیست، و درود خداوند بر فرستاده اش حضرت محمد ﷺ.
(آگاه باشید!) قلاده مرگ بر گردن آدمیزاد، همانند گردنبندی است بر گردن دختران جوان (مرگ همیشه همراه آدمی است). اشتیاق من به دیدار گذشتگانم (پدر و مادرم و جد و برادرم) همانند اشتیاق یعقوب به دیدار یوسف است! برای من شهادتگاهی برگزیده شده که به یقین به آن خواهم رسید و گویا من بینم گرگان درنده بیابان . بین نواویس و کربلا . بند بند تنم را پاره کرده و گویی از من شکم های تهی و مشک های خالی خود را پر می کنم. از آن روز که (روز عاشورا) قلم تقدیر الهی بر آن رقم خوردۀ است، گریزی نیست! خشنودی خداوند خشنودی ما اهل بیت است. (آنچه را که خداوند بدان خشنود است ما اهل بیت نیز به همان خشنودیم). ما در برابر بلا و آزمایش الهی شکیباییم و او پاداش عظیم صابران را به ما خواهد داد. هرگز پاره تن رسول خدا از وی جدا نمی شود و در حظیره القدس (درجات عالی بهشت) به او ملحق خواهد شد. و چشمان رسول خدا(صلی الله علیه وآل‌ه) به ذریه اش روشن می شود و وعده اش توسط آنان وفا خواهد شد. هر کس آماده است خون خود را در راه ما نشار کند و خود را آماده لقا خداوند سازد، با ما رهسپار شود، چرا که من . به خواست خداوند . فردا صبح حرکت خواهم کرد